

nepe nogen Sinde Folketinget med til. Folketinget maatte i saa Tilfælde fuldstændig forandre de Grundsatninger, som vi altid hidtil have hævdet i disse Sager. Ogsaa med Hensyn til Tiendeloven er der vistnok megen Stemning her i dette Ting for, at dette meget vigtige Spørgsmaals Løsning maatte holdes nært i Sigte, saa at vi kunne have Udsigt til at faa en billig og retfærdig Afsløsning snarest mulig.

Nu staa vi jo snart ved det sidste Stadium af Forhandlingerne i dette Aar, Sagen kommer snart i Fællesudvalg, og vi have kun meget kort Tid til at arbejde i dette Fællesudvalg. Jeg finder da Anledning til at gøre den Bemærkning, at det ikke er nogen heldig Arbejdsmetode, som Landstinget har fulgt i denne Sag, nemlig paa et saa sent Stadium af Forhandlingerne at kaste et helt nyt Princip ind til Overvejelse. Det er en meget vanskelig Stilling. Landstinget derved har bragt dette Ting i, man har givet os en overordentlig knap Tid til at overveje en hel Række af Problemer, som dette ny Grundlag for Skattesagens Ordning skaber. Hvilke Motiver der har været ledende her, hvorfor man ikke før har kunnet fremkomme med disse Forslag, hvorved Sagens Forhandling i meget høj Grad vilde være fremskyndet og simplificeret, ved jeg ikke, og det er vist heller ikke hensigtsmæssigt paa dette Tidspunkt at fordybe sig deri. Jeg skal kun sige saa meget, at trods de uheldige Arbejdsvilkaar, der ved denne Fremgangsmaade ere komne for dette Ting, er det min Overbevisning, at man herfra vil være saa opfyldt af Iver for at faa et Resultat af Sagen, og at vi ere levende gennemtrængte af Forvisningen om, at Befolkningen med større Længsel, end der er næret, tror jeg, over for noget andet Lovarbejde, der har været fremme i de senere Aar, venter en Løsning af denne Sag og venter den i denne Samling. Derfor er det Folketingets Pligt at gaa til Arbejdet i Fællesudvalget saaledes, som jeg ogsaa forstaar, at alle Partier ville gøre det, med fuld Forhandlingsvillighed og med det Formaal at faa et Resultat ud af Sagen endnu i denne Samling. Hvor vanskeligt det end kan være, umuligt er det ganske sikkert ikke, naar der blot er tisstrækkelig god Villie fra alle Sider.

Dinesen: Da det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) som bekendt ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg har opfattet

den Stilling, der er indtagen til de her foreliggende Spørgsmaal fra det høje Landstings Side, idet Landstinget har lagt forskellige af Ministeriets Forslag til Side, nemlig Brændevinsafgiften, Forslaget om Benyttelsen af enkelte Dele af Toldafgiften o. s. v., som et Udtryk for den Anskuelse, at man har villet vise Imødekommen mod dette Ting til disse Spørgsmaals Afgørelse, og ud fra denne Betragtning har jeg baade sluttet mig til den Betænkning, der er afgiven af Udvalgets Flertal, og til den Indstilling, der gøres om at vende tilbage til de tidligere her i Tinget vedtagne Forslag. Jeg opfatter dette som den korteste Vej, ad hvilken man kan opnaa en direkte Forhandling med det andet Ting, saaledes som skildret af den ærede Ordfører (Alberti).

Mere har jeg for saa vidt ikke at sige. Jeg skal dog gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Udtalelse, der faldt i Begyndelsen af den ærede sidste Talers (Neergaard) Foredrag. Han udtalte, at det havde været hans og hans Meningsfællers Opgave ikke paa Forhaand at ville erklære sig som Modstandere af Skat paa fast Ejendom. Ogsaa jeg har den Formening, at jeg ikke paa Forhaand vil være med til at binde mig imod en saadan Skat under alle Forhold, og det tror jeg heller ikke har været Udvalgets Mening i det hele taget.

I øvrigt er der kun en enkelt Bemærkning, jeg finder Anledning til at gøre. Den er imidlertid for mig af stor Betydning og den har afgjort Forbindelse med hele denne Sag. Det er den, at dersom et Forslag som det af Landstinget vedtagne blev endelig Lov i sine Hovedtræk, vilde det efter min Opfattelse bevirke en saa indgaaende Forskydning i Landstingets Vælgerkorps, at det kunde føre til en Forandring af hele Landstingets nuværende Fysiognomi. Over for et Forslag, der kan føre til et saadant Resultat, nærer jeg overordentlig stor Tvivl om dets Gavnlighed, og jeg gør derfor denne Bemærkning for at yde mit Bidrag til at vække Opmærksomheden for dette Forhold. Jeg tror ikke, at en saadan Forskydning af Landstingsvælgergrupperne vilde være gavnlig for den hele Udvikling blandt os, jeg tror, at den vilde true med, at de stærke Modsatninger, der have været til Stede mellem Rigsdagens to Ting, og som nu i de senere Tider synes at begrænses, atter kunne komme til Stede i deres fulde Udstrækning til Skade for de Forhandlinger, der skulle føres mellem Rigsdagens to